

Fe i vacances: les parròquies d'estiu

JOSEP MARIA CALDERÓ, pvre.

Vicari de les parròquies de Salou i Vila-seca

La fe no fa vacances, però la veritat és que per uns fa vacances i per altres se'n va amb ells de vacances. Aquesta crec que seria la conclusió de com veiem que viuen la fe els cristians des de la nostra realitat de parròquia en llocs turístics.

El temps de vacances es caracteritza per trencar el ritme habitual per fer-ne un altre de diferent. Per uns, aquest ritme passa per deixar de fer el que fan habitualment i fer un complet descans, generalment amb un alt contingut lúdic. Per altres, és integrar al seu ritme habitual coses, moments i llocs nous. Pels primers la fe i la pràctica religiosa fàcilment pot passar a un segon terme o oblidar-se, hi ha altres coses més engrescadores i enriquidores a fer. Els segons integren més fàcilment la pràctica religiosa al nou ritme vacacional. En tot també s'ha de tenir en compte l'experiència i vivència de la fe de

cadascú que és determinant en tots dos casos. En els primers la seva vivència de fe sol ser més fluixa, en els segons, la fe és una experiència important i determinant en la seva vida i fàcilment s'integra en qualsevol ritme, encara que de vegades amb dificultats d'encaix.

Aquestes dues realitats de viure l'experiència religiosa en temps de vacances afecten i determinen la pastoral de les parròquies turístiques. Els primers es limiten a la pràctica de l'eucaristia dominical, entesa com una tradició o una obligació, i la majoria entenen que la parròquia fa un servei més com els que reben als hotels o restaurants, venen, reben, un servei i marxen. Fins i tots alguns són exigents, pel que fa als horaris de les misses, la freqüència, l'idioma, la temperatura o altres qüestions.



Els segons, alguns limitant-se a l'eucaristia dominical i altres a la diària, entenen la vivència de la seva fe lligada a una comunitat, la que viuen als seus llocs habituals de residència, i busquen en les nostres parròquies la seva «parròquia d'estiu», això es tradueix en col·laboració en les celebracions: lectures, ofrenes, ministres extraordinaris de la comunió i també amb un contacte més fraternal amb la nostra comunitat parroquial que els acollim. A diferència dels primers, que el contacte és bàsicament per rebre queixes, en aquests hi ha estona per compartir a casa seva o tot fent un gelat en qualsevol moment. Es presenten al començament de la temporada, «ja som aquí», s'acomiaden al marxar, «fins l'estiu que ve», i fins i tot amb alguns seguim en contacte durant l'any i per Nadal.



Fotografia: Missa a la Parròquia de Santa Maria del Mar de Salou.
Dept. de Comunicació i Publicacions

ÉS CURIÓS QUE LA PARRÒQUIA D'UNA POBLACIÓ ON LA GENT VA A FER VACANCES RESULTA QUE NO POT FER VACANCES!

Fàcilment es pot deduir que la pastoral d'estiu de les nostres parròquies, almenys a Salou, és bàsicament una pastoral de servei. La gran majoria de gent acudeix a la missa dominical com una tradició o costum de caire religiós. Les nostres parròquies responen a aquesta demanda oferint un horari ampliat de misses durant l'estiu, que de vegades es fa feixuc, però queda compensat, amb escriure, pels «parroquians d'estiu» amb els que podem fer, com la resta de l'any amb els nostres parroquians, una comunitat de fe i servei.

Però com és la vida d'una parròquia d'una població turística? És curiós que la parròquia d'una població on la gent va a fer vacances resulta que no pot fer vacances! Ja que, quan a finals de maig i principis de juny s'acaba el curs pastoral de la parròquia, per Sant Joan ja comença la pastoral de l'estiu, i quan aquesta acaba a principis de setembre, comença la pastoral del curs parroquial. Fins i tot al setembre

s'ajunten les dues realitats fent del setembre un mes dur; al juny passa una mica el mateix, però no tant.

A les dues parròquies de Salou, que funcionen com una unitat pastoral, durant l'estiu intentem transportar a les celebracions litúrgiques l'ambient de comunitat parroquial que vivim la resta de l'any. És per això que en cada una de les eucaristies hi ha un equip de 2 a 4 persones, segons la missa, que fa la tasca d'acolliment: acullen les persones, se'ls dona la benvinguda, se'ls pregunta d'on venen, se les acompanya per localitzar els llocs buits i se'ls orienta en el que faci falta.

En les dues parròquies hi ha pantalles on hi ha les respostes a la missa i les lletres de les cançons perquè encara que hi hagi gent de diferents idiomes puguin participar activament en les celebracions. Tanmateix les lectures estan en quatre idiomes, anglès, francès, italià i alemany, impreses a l'entrada i també accessibles mitjançant un codi QR per seguir en el telèfon o tablet. En un ambient lúdic també s'organitzen un parell de concerts durant l'estiu.

En definitiva la nostra pastoral d'estiu es basa en dos objectius ben clars: integrar a la nostra comunitat parroquial durant l'estiu aquelles persones que ja venen amb una vivència de comunitat als seus llocs de residència i per un altre costat els que sols busquen la missa, acollir-los amb un sentit familiar i de comunitat.